

[Handelsministeren.]

Fremgangsmaade — vilde føre det danske Landbrug ind i store Vanskeligheder, større, end det har haft endnu.

Men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil have fri Valutakurs og dog fast Kurs, en fast Sterlingkurs. Det er, med Respekt at sige, noget, som ikke lader sig gøre, og jeg kan kun forklare det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Standpunkt paa den Maade, at han i Virkeligheden er enig med det ærede Medlem Hr. Holstein, men ikke ønsker at sige det. Jeg kan ikke forstaa det ærede Medlems Standpunkt paa anden Maade end, at han faktisk ønsker Kronen nedsat i Værdi i Forhold til Sterling.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal til mig, at det er farligt af mig at sige, at dersom Valutahandelen gives fri, vil Kronen falde i Værdi, thi det skal være Bevis for, at den nuværende Kronekurs ikke er den rigtige. Maa jeg hertil sige, at det er ikke farligt at sige Sandheden. Det kan aldrig være forbundet med nogen Fare at sige Sandheden. Men det er urigtigt at tilsløre Sandheden. Navnlig i et Forhold som dette er det urigtigt at tilsløre det virkelige Forhold, og det virkelige Forhold er, at vi endnu ikke har den fornødne Betalingssevne, vi har ikke Betalingsbalance. Den kan vi først efterhaanden faa ved Opretholdelse af de Restriktioner, vi har foretaget med Hensyn til Eksporten og med Hensyn til Valutahandelen, derom kan der overhovedet ikke være nogen Tvivl.

Videre siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at man kan sagtens skrive 18,16 paa Børsens Tavle, og man kan ogsaa skrive et hvilket som helst andet Tal. Men ønsker det ærede Medlem da ikke, at man skal skrive 18,16? Jo, det ønsker han. Det siger han da i alt Fald, og jeg vil saagaar ud fra, at det ærede Medlem ønsker, at der skal skrives 18,16 eller i alt Fald et Tal nær ved 18,16, man skal følge Sterlingkursen. Jeg peger da paa, og med Rette, hvilken Forskel der vil blive paa den frie Valutahandel, for ikke at sige Valutaspekulation, og den nuværende Tilstand. Nu kan man i Ly af Loven disponere over Valutaen og tildele den først og fremmest til den Import, som ikke blot er ønskelig, men nødvendig for Landet, og efterhaanden kan man saa afpasse Importen, saaledes at der bliver Balance mellem Importen og de Muligheder, vi har for at betale.

Bliver Handelen derimod fri, vil det uvægerligt føre til Spekulation og til, at det ikke kan nytte, at der er givet Indførselstilladelse. Thi naar man ikke kan faa

Valuta, kan man heller ikke importere, saa nytter det ikke, at man staar med en Importtilladelse i Haanden, og Resultatet bliver, at de, der har Importtilladelse og skal ud paa det frie Valutamarked for at købe Valuta, vil komme til at betale en højere Kurs, fordi der kan spekuleres med Valutaen, saaledes som det blev gjort, før de nuværende Bestemmelser traadte i Kraft, Kronen vil falde.

Og naar saa Kronens Fald foreligger for os, og Nationalbanken skal følge det ærede Medlems Anvisning, der gaar ud paa, at Sterlingkursen skal holdes, ja, saa maa Nationalbanken med eller mod sin Villie gaa til Anvendelse af sine banktekniske Hjælpemidler. Og hvad bestaar disse i? De bestaar hovedsagelig i to Ting: Kreditindskrænkning og Diskontoforhøjelse.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at jeg havde været afvisende overfor Venstre; jeg tror, han følte sig irriteret over nogle Bemærkninger, jeg havde gjort om, at Venstre havde sat sig selv udenfor. Jeg har ikke paavirket Venstre til at modsætte sig den vigtigste Bestemmelse i Lovforslaget, i alt Fald en af de vigtigste, og det ærede Medlem har ingen Ret til at sige, at jeg har afvist Forhandling med Venstre. Det ærede Medlem gav det Udseende af, at jeg havde afvist en Forhandling om Forlængelse af Lovens Gyldighed. Det er da mærkeligt, eftersom jeg gjorde den Bemærkning bl. a. til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det var et Spørgsmaal, man kunde tale om, om Lovens Gyldighed skulde forlænges til Udgangen af December dette Aar, eller man skulde tage en kortere Forlængelsestid.

Det ærede Medlem sagde, at jeg var maaske bange for Rigsdagen. Nej, det er jeg ikke, men jeg er bange for, at dersom vi giver Loven en for kort Gyldighedstid, vil Erhvervenes Folk føle sig usikre i deres Dispositioner; og det vil virke skadeligt for hele det danske Erhvervsliv. Det er ikke af Magelighed, jeg har foreslaaet at give Loven Gyldighed til Udgangen af Aaret, det er, fordi jeg skønnede, at det var det rigtige. Men hvis det ærede Medlem vil gaa ind paa en Realitetsbehandling af Lovforslaget ogsaa paa det Omraade, hvor der nu har aabenbaret sig saa stor Uenighed, kan det naturligvis ikke være afgørende, om Loven skal have Gyldighed en Maaned eller to kortere end af mig foreslaaet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.